

Roter Himmel

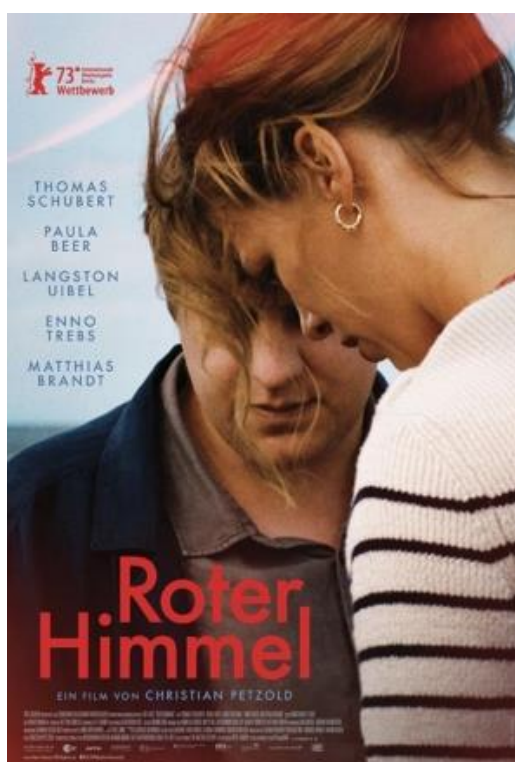
Vier vrienden komen samen in een vakantiehuis aan de Oostzee. Terwijl de bossen om hen heen vlam vatten, lopen ook hun emoties hoog op: lust en liefde, jaloezie en wrok aan de Baltische kust. Tweede deel van Petzolds trilogie over liefde en creativiteit.

Het plan van de vrienden Leon en Felix klonk zo goed: samen de zomer doorbrengen in een vakantiehuis aan de Baltische kust. Ze hopen er ook wat werken, de een aan zijn tweede boek, de ander aan zijn kunstportfolio. Maar Nadja en Devid blijken al in het huisje te zitten, twee vreemdelingen die al hun plannen in duigen laten vallen.

Leons onvoltooide manuscript, een modieuze roman genaamd Club Sandwich, achtervolgt hem waar hij ook gaat, of hij nu in het zomerhuis is of op het strand. Wanneer zijn uitgever voor de deur staat, begint het dorre bos vlam te vatten. Het regent as, de lucht kleurt rood, en Leon wordt ook nog eens hopeloos verliefd op Nadja – het relatiedrama is compleet.

Dit tweede deel van de trilogie van Christian Petzold, die in 2020 begon met 'Undine', gaat over schrijven en gelezen worden; over in de wereld zijn en toch het leven aan je voorbij laten gaan. Een film die zweeft tussen symboliek en realisme, zowel grappig als diep tragisch. Geselecteerd voor de competitie van de Berlinale.

Regie: Christian Petzold
Met: Paula Beer, Enno Trebs,
Jonas Dassler, Thomas Schubert,
Langston Uibel
D, 2023
Duits gesproken, NL/FR
ondertiteld
Duur: 1u43

BINNENKORT

All the Beauty and the Bloodshed
wo 25.10.23 – 20u30

Anatomie d'une chute
di 31.10.23 – 20u30

Four Daughters
di 7.11.23 – 20u30

The Eternal Daughter
di 14.11.23 – 20u30

Oppenheimer
di 21.11.23 – 14u + 19u30

Barbie
zo 26.11.23 – 17u

WIL
di 28.11.23 – 20u30
ma 11.12.23 – 9u15 + 19u

Duty of Care i.s.m. Milieuraad
ma 4.12.23 – 20u30

Àma Gloria
di 5.12.23 – 20u30

L'amour tout court
+ **Strange way of life**
di 12.12.23 – 20u30

Het Smelt
di 19.12.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

De paden van vier jonge Duitsers kruisen elkaar in een vakantiehuisje aan de kust. In de verte staat het bos in brand. Uit het contrast tussen die lichtvoetigheid en dodelijke ernst put regisseur Christian Petzold het bekroonde relatiedrama 'Roter Himmel'.

'Ik hoor niets', reageert Leon aan het begin van 'Roter Himmel' op een opmerking van zijn vriend Felix. Ze zijn samen met de auto op weg naar een vakantiehuisje in de bossen aan de Baltische kust en Felix vindt dat de motor een raar geluid maakt. Enkele momenten later staan ze aan de kant, met de motorkap open.

Het is de eerste, maar niet de laatste keer dat Leon onopmerkzaam is voor zijn omgeving en voor de mensen die erin rondlopen. De ironie wil dat hij een schrijver is, die in het vakantiehuisje van Felix' familie wil proberen zijn problematische tweede boek recht te trekken voor zijn uitgever op bezoek komt.

Het lijkt een raadsel hoe iemand die zo weinig openstaat voor de wereld in staat kan zijn waardevolle romans te schrijven. 'Maar dat weet ik niet zo zeker', zegt regisseur Christian Petzold op het festival van Berlijn, waar zijn film bekroond werd met de Zilveren Beer, de grote juryprijs. 'Je moet geen deel uitmaken van een wereld om erover te praten. Kijk naar Emily Brontë, die voor haar 30ste een van de meest passionele verhalen aller tijden heeft geschreven. Soms zijn dromen en verlangens genoeg als inspiratiebron.'

Dat neemt niet weg dat Leon zich constant van zijn kleinste kant laat zien. Hij voelt dat zijn manuscript niet goed zit en reageert zijn frustratie af op iedereen die in zijn buurt komt. Felix, die aan zijn fotografieproject moet werken, maar ook van de zon en het strand wil profiteren. Nadja, een jonge vrouw die tot hun grote verrassing al in het huisje verblijft. En Devid, een strandwachter met wie Nadja de nachtrust van Felix en Leon verstoort.

Terwijl de anderen genieten, zit Leon vast in zijn zure egoïsme en verpest hij de sfeer. Het is een subtiele en zeer herkenbare confrontatie van karakters, op het eerste gezicht lichtvoetig en futiel, maar bij nader inzicht veel dieper dan je zou denken.

Petzold kreeg het idee voor de film toen hij tijdens de pandemie met covid in bed lag. 'Ik zag hoe de overheid in Duitsland, en in België was het allicht niet anders, de levensruimte veel kleiner maakte, vooral voor jonge mensen. Je mocht niet meer samen op een bank in het park zitten, naar de bioscoop gaan of naar school. Dat kan je verantwoord noemen in die omstandigheden, maar het was ook de voortzetting van een politieke trend. In Duitsland is het middelbaar onderwijs één jaar ingekort, en

de universitaire opleidingen zijn vergiftigd door de Bologna-hervorming (een Europees kader voor het hoger onderwijs, overeengekomen in 1999, red.). Jonge mensen worden alleen nog gezien als grondstoffen voor de arbeidsmarkt. Ze krijgen de vrijheid niet meer om te genieten van zomers zoals in mijn film.'

Zo komen we bij de rode hemel. Het vakantiehuisje waar de hoofdfiguren logeren, is een zalige oase, maar vanaf het dak zien de vier bewoners 's nachts in de verte een felle gloed. Enkele tientallen kilometer verder woedt een hevige bosbrand. Geregeld zoeven blusvliegtuigen voorbij. Gelukkig waait de wind van over de zee en moeten ze zich geen zorgen maken, oordelen de vier.

Door bosbranden te introduceren creëert Petzold een opening voor actuele thema's, zoals de klimaatcrisis. Je kan 'Roter Himmel' zien als een verhaal over mensen die feesten en die de rode hemel aan de horizon niet willen zien, terwijl de wereld in brand staat. Maar dat is niet de kern, zegt Petzold. 'Het gaat er eerder over dat die jonge mensen maar weinig van die fantastische zomers meer zullen beleven, waar alles mogelijk lijkt en er geen grenzen lijken.'

Voor 'Roter Himmel', dat personages opvoert die veel jonger zijn dan de 62-jarige cineast, putte Petzold inspiratie uit zijn eigen verleden. Leons onzekerheid, de arrogantie waarmee hij die probeert te verbergen en hoe moeilijk het is om na een succesvol debuut opnieuw iets te maken, de regisseur kent het allemaal.

'Alle films zijn in wezen autobiografisch, ze bevatten sporen van je leven. Maar dit personage ken ik heel goed, al was ik zelf veel serieuzer. Als Leon in de film soms grappig overkomt, is dat te danken aan acteur Thomas Schubert. Hij heeft dat personage zo veel humor gegeven. Dat heb ik in de jaren 90 enorm gemist, toen ik Leons leeftijd had. Rond me viel maar weinig plezier te beleven, ook omdat ik een eenzaat was. Vandaag snap ik dat ik deel uitmaak van een collectief. Ik ben geen 19de-eeuwse kunstenaar die alles op zijn eentje doet. Ik werk samen met de acteurs en de crew. Het gaat niet om de eenzame artiest, maar om het groepsgesprek. Daar hou ik van.'

Meer over de film op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/roter-himmel>

